

Helsingborg 2023-05-04

Boverket
remiss@boverket.se

Svar på Boverkets Remiss – d.nr. 30/2022

Remiss - Boverkets förslag till föreskrifter om säkerhet vid användning av byggnader
Ärendenummer: 00212/2023

Helsingborgs stad avstyrker förslaget till föreskrifter om säkerhet vid användning av byggnader i sin helhet och lämnar följande synpunkter på förslaget och konsekvensutredningen.

1. Syftet med författningsförslaget bedöms inte uppfyllas

Enligt Boverket kommer tydligare krav att öka förståelsen för kravens syften och innebörd. Därigenom kommer reglerna att möjliggöra för samhällsbyggnadssektorn att utveckla nya lösningar på ett bättre sätt än med nuvarande regler och främja innovation. Därmed skapas bättre förutsättningar för ett mer kostnadseffektivt byggande och en ökad konkurrens kan stimuleras.

Vår uppfattning är att kraven i förslaget inte blir tydligare, i en jämförelse mot dagens regler, vilket får som konsekvens att förståelsen för kravens syften och innebörd kommer att minska. Detta kommer att leda till en mindre förutsägbar lov- och byggprocess och ett mindre kostnadseffektivt byggande på grund av de tolkningsdiskussioner som kommer att uppstå i dialogen mellan byggherrar och kommuner.

2. Förslaget kommer att förstärka nuvarande reglers problembild

I uppdraget har Boverket inte gjort någon särskild nulägesanalys eller kartläggning av problembilden. Sådant underlag finns i en undersökning från Boverket år 2016 samt i slutbetänkandet från Kommittén för modernare byggregler år 2019 (SOU 2019:68).

Problembilden som har identifierats i slutbetänkandet från Kommittén för modernare byggregler (SOU 2019:68) är följande:

- Boverkets byggregler är inte tillräckligt förutsägbara eller flexibla.

"Boverkets Byggregler har utformats med allmänt hållna föreskrifter som ger ett alltför stort tolkningsutrymme i kombination med många detaljerade allmänna råd som har medfört oförutsägbarhet.

I dag kan 290 kommuner göra olika bedömningar i samma fråga. Ett system där byggherren inte på förhand kan utläsa vilka krav som ställs på åtgärderna är inte rättssäkert. Ett system som återkommande medför tolkningsdiskussioner mellan parterna är inte heller effektivt. När kraven i BBR upplevs som oförutsägbara, oflexibla och svårförståeliga påverkar det legitimiteten för plan- och bygglagstiftningen som helhet."

Förutsägbarhet och flexibilitet kan uppfattas som motsägelsefullt. Boverkets har i sitt förslag till nya föreskrifter valt att öka flexibiliteten på bekostnad av förutsägbarheten. Det huvudsakliga problemet med att nuvarande regler inte är tillräckligt förutsägbara kommer att öka på grund av avsaknad av tydliga verifierbara föreskrifter.

Den minskade förutsägbarheten är inte önskvärd av vare sig byggherre eller kommu-

ner och kommer att leda till en ökad tidsåtgång i lov- och byggprocessen. Genom att reglernas förutsägbarhet kommer att minska så kommer, precis som Kommittén för modernare byggregler konstaterar, rättssäkerheten och effektiviteten även att minska vilket kan leda till att legitimiteten för plan- och bygglagstiftningen som helhet kan ifrågasättas.

- Allmänt hållna föreskrifter medför olika tolkningar

Boverkets förslag innebär att föreskrifterna kommer att bli än mer allmänt hållna och med avsaknad av en verifierbar kravnivå. Konsekvensen av förslaget kan bara leda till att tolkningsutrymmet kommer att öka avsevärt, vilket leder till att reglernas förutsägbarhet kommer att minska.

Problembilden med att 290 kommuner gör olika bedömningar kommer att öka, men det problemet kan kännas försumbart då det stora problemet snarare är att aktörerna i branschen (ca. 200 000 enligt konsekvensbeskrivningen) kommer att göra sina egna tolkningar. Detta kommer att leda till utdragna diskussioner mellan byggherrar och kommuner, då det kommer att råda oklarhet kring hur byggherren ska kunna påvisa att föreskrifter är uppfyllda i lov- och byggprocessen. Utdragna processer gynnar varken byggherren eller kommunen och kommer att leda till en minskad effektivitet.

- Reglerna är omfattande och svåröverskådliga

Boverkets byggregler (BBR, EKS mm) upplevs idag som ett väl sammanhållet regelverk, vilket har haft i stort sett samma samlade struktur sedan 1946 (BABS46). Strukturen är välbekant för de aktörer som använder sig av reglerna.

Genom att fragmentera reglerna till en mängd fristående föreskrifter kommer de föreslagna reglerna att upplevas som mer omfattande och svåröverskådliga än dagens regler, vilket kommer att leda till att den identifierade problembilden kommer att öka.

- Många allmänna råd preciserar kraven i föreskrifterna

"Det uppstår diskussioner mellan kommuner och byggherrar om de allmänna råden måste tillämpas eller inte. Tillämpningen av allmänna råd skiljer sig åt mellan kommuner. Det gör att byggherren inte alltid kan förutse vad som kommer att krävas för att kommunerna ska godta lösningarna. En konsekvens är att byggherren i sena skeden kan tvingas att utföra åtgärder som enbart anges i allmänna råd. Det gör att bestämmelserna upplevs som oförutsägbara. I många fall menar både kommuner och byggherrar att det i praktiken har blivit svårt att skilja på föreskrifter och allmänna råd. Att de allmänna råden i praktiken i många fall har blivit normerande medför att tillämpningen av BBR är oflexibel och att syftet med funktionskrav inte realiserar."

Ett allmänt råd anger hur någon kan eller bör göra för att uppfylla den tvingande regeln (lag, förordning eller föreskrift) till vilken det allmänna rådet är kopplat. Anledningen till detta upplägg är att inte hindra den tekniska utvecklingen genom alltför detaljerande regler. Om man väljer att inte göra på det sätt som anges i det allmänna rådet ska man kunna visa att den tvingande regeln ändå uppfylls.

De allmänna råden har funnits sedan introduktionen av Nybyggnadsreglerna 1988. Syftet med de allmänna råden borde vara väl känd. Om Boverket anser att de allmänna råden tillämpas på ett felaktigt sätt borde Boverket vidta utbildningsinsatser för att klargöra de allmänna rådets status i stället för att förenkla reglerna i sin helhet till en nivå som gör reglerna svårtolkade.

- Standarder preciserar kraven i föreskrifterna

"Boverket hänvisar till standarder i BBR. Standarderna preciserar antingen innehållet i föreskriftens krav, det vill säga vad som ska uppfyllas, eller anger hur något kan verifieras. Oftast sker hänvisningen i ett allmänt råd. Standarderna blir därmed en del av de allmänna råden. Oklarheterna om de allmänna råden måste tillämpas eller inte gäller därför även standarderna."

Liksom de allmänna råden, tolkar kommuner standardernas juridiska status olika. I de fall standarderna preciserar föreskriftens krav kan det bli svårt för byggherren att förutse om kraven måste uppnås till den nivå som anges i standarden eller inte."

Liksom i fråga om de allmänna råden kan det, enligt kommunerna, vara svårt för byggherren att visa att föreskrifterna inte är uppfyllda om standarder inte följs. Enligt kommuner godtar vissa handläggare/inspektörer inte lösningar som avviker från standarder trots att de enbart är en del av de allmänna råden. Det kan enligt kommunerna vara svårt att göra avsteg från standarder då de är detaljerade och innehåller mått av olika slag. Att standarderna i praktiken i många fall har blivit normerande medför att tillämpningen av BBR är oflexibel och att syftet med funktionskrav inte realiserats."

Boverket förutsätter att branschen själva kommer att ta fram handböcker, standarder, branschstandarder och branschöverenskommelser som kommer att få en viktig roll vid tolkning av byggreglerna och för att definiera en verifierbar kravnivå.

Detta kan bara uppfattas som att Boverket lämnar över till branschen att själva bestämma vad som är en lämplig nivå för att uppfylla en allmänt hållen föreskrift. Även om en standard kan uttrycka en lämplig nivå för att uppfylla en föreskrift så kommer standarden att bli frivillig att följa, viken för oss tillbaka till samma problembild, hur ska kommunerna förhålla sig till en lösning som avviker från standard? Då en standard inte är kopplad till en föreskrift via ett allmänt råd är standardens juridiska status helt frikopplad från byggreglerna och kan inte åberopas av kommunerna i lov- och byggprocessen eller vid tillsyn.

Det saknas i dag standarder inom många områden och här hoppas Boverket att branschen tar fram nya standarder. Då innehållet i dessa, kanske kommande standarder, är okänt blir det branschen själva som utformar sina egna regler utan någon möjlighet för Boverket att påverka hur föreskrifter kan, eller ska, tolkas.

Problembilden med standarderna kvarstår, eller ökar, genom att Boverket förutsätter att standarder ska användas av branschen, utan att åberopa dessa i byggreglerna. Detta leder till samma problem som tidigare, hur ska en föreskrift verifieras om byggherren väljer att inte tillämpa den frivilliga standarden?

Vidare så blir det omöjligt för kommunerna att bedriva tillsyn i fall där en lösning som avviker från standard ifrågasätts, eftersom standarderna förlorar sin juridiska status i förhållande till plan- och bygglagen.

3. **Det kan ifrågasättas om plan- och bygglagens syfte uppfylls med förslaget**

Plan- och bygglagens syfte framgår av 1 kap. 1 §. *"I denna lag finns bestämmelser om planläggning av mark och vatten och om byggande. Bestämmelserna syftar till att, med hänsyn till den enskilda människans frihet, främja en samhällsutveckling med jämlika och goda sociala levnadsförhållanden och en god och långsiktigt hållbar livsmiljö för människorna i dagens samhälle och för kommande generationer."*

Det huvudsakliga syftet med den nu föreslagna nya regelmodellen är att främja innovation och teknisk utveckling och därmed bidra till att effektivisera byggandet och gynna ökad konkurrens som i sin tur ska leda till ett snabbare och billigare byggande. Regelmodellen förefaller främst gynna byggherrar och entreprenörer genom att underlätta för att de ska kunna bygga snabbare och billigare med maximerade vinster som resultat, på eventuell bekostnad av brukarna.

Lagens syfte, som här pekar på goda sociala levnadsförhållanden och en god och långsiktigt hållbar livsmiljö, riskerar att gå förlorad.

4. **Förslaget underlättar för byggherrar att inte uppfylla utformnings- och egenskapskrav enligt plan- och bygglagens 8 kap**

Byggherrar är ansvariga för att en byggnad uppfyller byggreglernas samtliga krav.

Även om förslaget betonar byggherrens ansvar är det ofrånkomligt att förslagets mera allmänt hållna föreskrifter öppnar upp för mindre seriösa byggherrar att undgå att uppfylla kraven, avsiktligt eller oavsiktligt.

Boverket uppvisar en förvånansvärd naiv bild av byggherrens vilja att uppfylla föreskriftskrav. Boverket utgår från att byggherren är kompetent, seriös och alltid tar sitt fulla ansvar i förhållande till byggreglerna.

Vi möter ofta byggherrar som varken har intresse eller ambition av att följa byggreglerna,

högsta prioritet är ofta att bygga snabbt och billigt för att maximera vinsten. Byggherrens syften uppnås enklast genom ett utförande som avviker från föreskrift. Otydliga och ej verifierbara föreskrifter ger dessa byggherrar större möjligheter.

Vår uppfattning är att dessa, mindre seriösa, byggherrar ofta är mindre företag eller privatpersoner, med ingen eller liten kännedom om vilka regler som gäller. Dessa byggherrar har även en tendens att knyta till sig projektörer, entreprenörer och kontrollansvariga m.fl. som uppvisar samma avsaknad av intresse eller ambition av att följa byggreglerna. Av tabell 1 i konsekvensutredningen framgår att av totalt 84 360 byggherrar (företag) utgör 98% företag med mindre än 5 anställda.

Förslaget vänder sig i huvudsak till de större byggherrarna, som har både vilja och förmåga att tolka och tillämpa de nya föreskrifterna på ett korrekt sätt, dessa byggherrar utgör ca 2% av det totala antalet byggherrar. Medan den stora mängden av byggherrar (ca 98%) utgör mindre företag med sämre förmåga att tolka reglerna på ett korrekt sätt, till dessa kommer även privatpersoner som byggherrar som inte har det helt lätt att förstå reglerna.

Boverket konstaterar själva att små byggherrar i högre utsträckning behöver förlita sig på extern kompetens, i såväl projekteringsskedet som utförandeskedet. Små företag kommer därför i högre grad än tidigare att behöva köpa in expertkompetens av exempelvis arkitekter. Boverket bedömer även att förslaget får störst konsekvenser för de byggherrar som inte räknar med att projekteringen ska utföras fackmässigt eller inte själva kan avgöra när något är fackmässigt projekterat.

Problemet som ofta uppstår i dessa fall är att den lilla byggherrens uppfattning av expertkompetens avviker från kommunens uppfattning. Kommunen kan inte påverka vilka aktörer byggherren väljer att knyta till sig, därför kommer troligen situationen med en utdragen process av ifrågasättande av tillämpningen av föreskrifterna att uppstå i dessa fall.

Genom att förslaget innehåller allmänt hållna föreskrifter som är svåra att tolka på grund av avsaknad av tydlig verifierbar kravnivå vänder sig reglerna till de byggherrar som besitter expertkompetens. Förslaget är dåligt anpassat till majoriteten (98%?) av byggherrarna som inte har förmågan att tolka reglerna och inte kan avgöra vilken kompetens de behöver ta hjälp av. Det är anmärkningsvärt att Boverket väljer att utforma reglerna för en minoritet som redan har förmåga att tillämpa reglerna och samtidigt försvåra tolkningen av reglerna för den stora massan. Det hade varit önskvärt att reglerna utformades med en så stor tydlighet att även de som inte besitter expertkompetens kunde förstå och tillämpa reglerna.

5. **Förslaget saknar en tydlig definition av begreppet fackmässighet**

Vi ser positivt på att Boverket har förtydligat att byggnader ska projekteras på ett fackmässigt sätt (1 kap. 8 §), att byggnader ska utföras på ett fackmässigt sätt (1 kap. 9 §) och att kontroll ska utföras fackmässigt (1 kap. 12 §).

Detta ger kommunerna större möjlighet att begära tydligare handlingar eller avvisa projektering och utförande som inte är tillräckligt kvalificerade för att den aktuella åtgärden. Fackmässighet kan uppnås till exempel genom att använda vetenskapligt baserade metoder, lämpliga branschstandarder, branschregler eller andra vedertagna metoder för att utföra arbetsmoment på ett sakkunnigt sätt.

Själva syftet med förslaget är att möjliggöra för samhällsbyggnadssektorn att utveckla nya lösningar på ett lättare sätt än med nuvarande regler och därigenom främja innovation. Det kommer att bli svårt för både byggherrar och kommuner att bedöma fackmässighet när det gäller nya och innovativa lösningar som inte bygger på vetenskapligt baserade metoder, lämpliga branschstandarder, branschregler eller andra accepterade metoder.

Små byggherrar, både företag och privatpersoner, kommer att få svårt att avgöra om en viss projektering eller ett visst utförande kan bedömas som fackmässigt utfört.

Då alla har sin egen bild av fackmässighet är det stor risk att tvister uppstår på grund av olika kvalitetsförväntningar.

För att underlätta bedömningen om något är fackmässigt eller inte borde Boverket ta fram

en tydlig definition av vad som förväntas vara en fackmässig projektering, ett fackmässigt utförande eller en fackmässig kontroll.

6. Mindre avvikelse från föreskrifterna, 1 kap. 3 §

Regler om mindre avvikelse finns i dag i BBR avsnitt 1:21 BBR och avser endast avvikelse från föreskrifterna. Enligt denna regel är det byggnadsnämnden som kan medge en mindre avvikelse. Boverkets bedömning är att byggnadsnämndens möjlighet att medge mindre avsteg inte har stöd i PBL.

Den föreslagna ändringen tydliggör att det är byggherren som har ansvaret för att en åtgärd uppfyller alla krav i författningen. Samtidigt är det Boverkets bedömning att det är byggherren som i sin projektering, på ett ansvarsfullt sätt, ska avgöra om en mindre avvikelse från en föreskrift kan tillämpas. Därefter är det byggnadsnämndens uppgift, som för övriga regler, att inför startbesked eller slutbesked bedöma om byggherren har tillämpat reglerna på ett korrekt sätt.

Boverket tar bort byggnadsnämndens möjlighet att medge mindre avsteg från föreskrift med motiveringen att det saknas lagstöd i PBL för detta. Samtidigt läggs ansvaret att avgöra om mindre avsteg kan göras över på byggherren, även detta saknar stöd i PBL.

Eftersom författningsförslaget bara innehåller allmänt hållna föreskrifter utan tydlig kravnivå kommer det att bli svårt att avgöra om en viss föreskrift är uppfylld eller om det föreligger ett behov av avsteg från föreskrift. Byggherrar, i synnerhet små byggherrar, både företag och privatpersoner, kommer att få svårt att avgöra om en viss projektering innebär ett mindre avsteg från föreskrift. Det är naivt av Boverket att tro att byggherrens möjlighet att själva bedöma om mindre avsteg kommer att ske på ett ansvarsfullt sätt.

Vi föreslår därför att ansvaret för att medge mindre avsteg från föreskrift fortsättningsvis ska göras av byggnadsnämnden, lika avsnitt 1:21 BBR idag.

7. Projektering och utförande, 1 kap. 8–9 §§

Vi ser positivt på att reglerna förtydligas avseende fackmässighet, även om begreppet kommer att tolkas olika.

8. Riskbedömningar vid avsteg, 1 kap. 11 §

Det är positivt att Boverket introducerar riskbedömningar i byggreglerna.

Branschen har dock ingen större vana att göra ändamålsenliga riskbedömningar, vilket medför att resultatet av en undermåligt utförd riskbedömning kan ifrågasättas. Resultatet av en riskbedömning kan alltid styras till att uppfylla byggherrens önskade behov.

För att en riskbedömning ska kunna göras på ett objektivt sätt bör Boverket ta fram en vägledning till hur en riskbedömning bör utföras för att denna ska kunna användas som ett verkningsfullt verktyg i processen.

9. Öppningsbara fönster och balkongdörrar, 2 kap. 4 §

Det är väsentligt för barnsäkerheten att öppningsbara fönster och balkongdörrar i byggnader är försedda med säkerhetsanordningar, till exempel spärrar. Om det finns en fallhöjd utanför fönstret finns risk för att ett barn öppnar fönstret och faller ut.

Det är olyckligt att Boverket väljer att ta bort all tydlighet i kravet på att förebygga fallrisk vid öppningsbara fönster och balkongdörrar. Förslaget inbjuder till en tolkning av att några säkerhetsanordningar inte längre krävs. Redan idag ser vi ofta att reglerna missuppfattas trots tydliga föreskrifter med måttangivelser och när spärranordning och/eller säkerhetsbeslag krävs. Avsaknad av säkerhetsutrustning på fönster och balkongdörrar är idag en ständigt återkommande brist som uppdagas vid slutsamråd.

Det är inte kostnadseffektivt att kräva att byggherren gör en riskanalys för varje fönster som sitter i ett utrymme där barn kan vistas. Branschen har ingen större vana av att göra ändamålsenliga riskbedömningar, vilket medför att resultatet av en undermåligt utförd riskbedömning kan ifrågasättas. Resultatet av en riskbedömning kan alltid styras till att uppfylla byggherrens önskade behov. För att en riskbedömning ska kunna göras på ett ob-

jektivt sätt bör Boverket ta fram en vägledning till hur en riskbedömning bör utföras för att denna ska kunna användas som ett verkningsfullt verktyg i processen.

Det är inte önskvärt att prioritera snabbare och billigare byggande på bekostnad av barnsäkerheten i byggnader. De vedertagna lösningar som finns tillhanda idag när det gäller spärranordningar och säkerhetsbeslag står för en försumbar del av produktionskostnaden. Här har vi ett tydligt exempel på Boverkets inställning till att exploatörer ska kunna skära ner på kostnaderna medan slutanvändaren får ta konsekvenserna av ett utförande som är förknippat med risker.

Vi föreslår därför att förslaget justeras så att det finns en tydlighet i föreskrift, med måttangivelser samt när spärranordning och/eller säkerhetsbeslag krävs, lika avsnitt 8:231 BBR idag.

10. **Räcken och andra skydd mot fall, 2 kap. 11 §**

Det är väsentligt för säkerheten att det på räcken i utrymmen där barn kan vistas kan ställas krav på en barnsäker utformning som motverkar att barn klättrar på räcket eller fastnar i eller faller genom öppningar.

Det är olyckligt att Boverket väljer att ta bort all tydlighet i kravet på att förebygga risk att barn klättrar på räcket eller fastnar i eller faller genom öppningar.

Det är inte kostnadseffektivt att kräva att byggherren gör en riskanalys för varje räcke som sitter i ett utrymme där barn kan vistas. Det är inte heller troligt att det finns så många alternativa utföranden som kan analyseras och dessutom är dagens krav på räckesutformning brett accepterad av branschen. Branschen har ingen större vana av att göra ändamålsenliga riskbedömningar, vilket medför att resultatet av en undermåligt utförd riskbedömning kan ifrågasättas. Resultatet av en riskbedömning kan alltid styras till att uppfylla byggherrens önskade behov. För att en riskbedömning ska kunna göras på ett objektivt sätt bör Boverket ta fram en vägledning till hur en riskbedömning bör utföras för att denna ska kunna användas som ett verkningsfullt verktyg i processen.

Det är inte önskvärt att prioritera snabbare och billigare byggande på bekostnad av barnsäkerheten i byggnader. De vedertagna lösningar som finns gällande räckesutformning är brett accepterade av branschen och alternativa oprövade lösningar riskerar att skapa osäkerhet.

Vi föreslår därför att förslaget justeras så att det finns en tydlighet i föreskrift, med måttangivelser på hur ett räcke ska utformas med avseende på barnsäkerhet, lika avsnitt 8:232 BBR idag.

11. **Riskbedömningar**

En följd av förslaget blir att byggherrar oftare behöver arbeta med riskbedömning i enskilda situationer vilket kan kräva annan kompetens än vad som är fallet med dagens regler.

Enligt Boverket ska en riskbedömning göras vid ändring av byggnader då avsteg från kraven i 2 kap. föreslås av byggherren. Riskbedömningen ska dokumenteras. Riskbedömningen ska innehålla en redovisning av vilka avsteg som görs från kraven och skälen till avstegen. Vidare ska redovisas vilka åtgärder som i stället har vidtagits för att uppnå en godtagbar säkerhetsnivå samt en bedömning av vilka konsekvenser avstegen kan ge upphov till. Att bedömningen dokumenteras kan underlätta vid byggnadsnämndens granskning

Vidare så krävs det, enligt Boverket, riskbedömningar i det enskilda fallet för byggherren i följande delar eftersom måttangivelser och detaljregler upphävs i författningsförslaget:

- Öppningsbara fönster och balkongdörrar, barnsäkerhetsanordningar (2 kap. 4 §).

- Trappor, utformning (2 kap. 5–6 §§ och 8–9 §§).
- Räcken, utformning – höjd och barnsäkerhetsmått. (2 kap. 11 §).
- Ledstänger, räcker det med en ledstång eller ska det finnas på båda sidor, utformning (2 kap. 12–13 §§).
- Taksäkerhet, tillträdesanordningar till tak, säkerhetsanordningar för förflyttning på tak, fasta arbetsställen, fästeanordningar för säkerhetsseklar, fotstöd, snörasskydd (2 kap. 17, 19, 20, 21, 22, 24 §§).
- Dörrar, klämskydd (2 kap. 27 §).
- Fast inredning och utrustning, barnsäkerhet (2 kap. 28 §).
- Värmeinstallationer, temperaturgränser metall (2 kap. 32 §).
- Placering av utslagsvask (2 kap. 35 §).

I ett byggprojekt kan byggherren bli tvungen att göra riskutredningar inom tio föreskriftsområden.

Det är positivt att Boverket introducerar riskbedömningar i byggreglerna, men Boverket ska vara medvetna om att detta kommer att kräva att byggherren anlitar expertkompetens i långt större utsträckning än vad som görs i dag. Detta kommer att innebära ökade tider i projekteringen, ökade kostnader för byggherren och framför allt kommer dialogen med kommunerna att ta längre tid i presentationen och utvärderingen av riskutredningarna. Ofullkomliga eller bristfälliga riskutredningar leder till minskad effektivitet och minskad förutsägbarhet i dialog mellan byggherre och kommun.

Branschen har ingen större vana av att göra ändamålsenliga riskbedömningar, vilket medför att resultatet av en undermåligt utförd riskbedömning kan ifrågasättas. Resultatet av en riskbedömning kan alltid styras till att uppfylla byggherrens önskade behov.

Det råder även stor osäkerhet i branschen om hur en riskutredning ska göras. Detta gäller främst mindre byggherrar, både företag och privatpersoner, vilka kommer att få svårt att hantera frågan, framför allt på grund av ovilja och ökade kostnader för att anlita expertkompetens.

För att en riskbedömning ska kunna göras på ett objektivet och ändamålsenligt sätt krävs att Boverket tar fram en tydlig vägledning till hur en riskbedömning bör utföras för att denna ska kunna användas som ett verkningsfullt verktyg i processen.

12. **Vägledning för att tolka de föreslagna föreskrifterna**

Som helhet ser vi att branschen kommer att få svårt att anpassa sig till förslaget. Framför allt på grund av avsaknaden av tydliga verifierbara kravnivåer. Tidsåtgången i projekteringen kommer att öka, reglernas förutsägbarhet kommer att minska, tiden i dialog mellan byggherre och kommun kommer att öka. I ett inledningsskede kommer effektiviteten att minska och produktionskostnaderna att öka.

För att de föreslagna föreskrifterna ska kunna fungera på ett ändamålsenligt sätt erfordras stora kompetenshöjande insatser i hela branschen, framförallt på byggherresidan och hos kommunerna.

Det kommer att krävas att Boverket presenterar en tydlig och detaljerad vägledning, som riktar sig till alla branschens aktörer. Denna vägledning måste finnas framme senast vid tidpunkten då de nya föreskrifterna träder i kraft. Om en vägledning tas fram av Boverket kommer denna troligen att få samma status som de allmänna råden har idag, vilket kan tyckas vara motsägelsefullt mot syftet med regeländringen.

Med stöd av delegation från Stadsbyggnadsnämnden Helsingborg

Anna Möller
Stadsbyggnadsdirektör